

وضعیت کلی عشایر ایران

با توجه به شرایط اقلیمی و جغرافیایی سرزمین ایران کوچ‌نشینی در این مرز و بوم دارای پیشینه‌ای تاریخی بوده و علاوه بر اینکه تا یک قرن پیش کوچ‌نشینان قسمت عمده‌ای از جمعیت کشور را تشکیل می‌دادند، در صحنه سیاسی نیز طی چندین قرن از قدرت و اقتدار سیاسی برخوردار بوده و در مراحل از تاریخ حاکمیت سیاسی ایران و برخی از سرزمینهای اطراف را نیز در اختیار داشته‌اند.

عشایر کوچرو ایران دارای سه ویژگی عمده می‌باشند: اول اینکه اساس معیشت ایشان متکی بر دامداری سنتی و نگهداری دام است، بطوریکه در میان عشایر رابطه اقتصادی و حتی عاطفی خاصی بین انسان و دام برقرار است. دوم کوچ کردن و جابجا شدن بین بیلاق و قشلاق که به منظور تعلیف دامها از پوشش گیاهی طبیعی تازه و نیز بهره‌جویی از تنوع آب و هوایی صورت می‌گیرد، جابجایی و پراکندگی کوچ‌نشینی در ایران با مقتضیات طبیعی، اقلیم، جهت و شکل مناطق جغرافیایی مطابقت دارد.

نگاهی به:

عملکرد شرکتهای

تعاونی عشایری

از: اداره کل امور تعاونی‌ها - سازمان امور عشایری

تاریخچه تشکیل تعاونیهای عشایری:

همچنین تأمین آب زراعی، بسته‌بندی، حمل و نقل محصولات کشاورزی و دامی اعضاها اساساً برنامه شرکتهای تعاونی روستایی براین بود که افراد برای همکاری دور هم جمع شوند و مشکلات خود را که عمدتاً به خاطر حذف ارباب و نبودن مدیریت مناسب جهت رتق و فتق امور روستاها بوجود آمده بود حل نمایند. اما چون این تشکیلات پایه مردمی نداشت، پیشرفت چندانی بدست نیاورد. در مجموع می‌توان گفت که شرکتهای تعاونی قبل از انقلاب اسلامی تأثیر چندانی در زندگی

و وظایف دیگری را نیز انجام دهند که عبارت بود از: تهیه بذر، وسایل آبیاری، دفع آفات نباتی و تهیه کالاهای مورد نیاز کشاورزان و **در حال حاضر، ۲۴۱ شرکت تعاونی عشایری در ۱۹ استان عشایری کشور و با حمایت اقتصادی ۱۶ اتحادیه تعاونی در حال فعالیت هستند. اتحادیه مرکزی تعاونی‌های عشایری ایران نیز وظیفه خدمت به اتحادیه‌های استانها را بر عهده دارد.**

برای اولین بار در سال ۱۳۱۸ جهت تأمین اعتبار بانکی روستائیان، صندوقهای تعاونی روستایی بوجود آمد؛ تأسیس این صندوقها تأثیر چندانی محسوس در زندگی روستائیان نگذاشت.

در سال ۱۳۳۹ این صندوقها به شرکتهای تعاونی تغییر نام دادند که عمده فعالیت این تعاونیها تأمین اعتبار مالی جهت مالکین و کشاورزان بود. این شرکتهای می‌بایست ضمن حذف ارباب و نزول خواران روستایی که همیشه منافع دهقانان را به مخاطره می‌افکندند،

روستائیان و عشایر نداشت.

بعد از انقلاب اسلامی، سازمان امور عشایر ایران با توجه به حس همکاری و تعاونی که در بین عشایر وجود دارد، اقدام به تأسیس شرکتهای تعاونی عشایری نمود. این شرکتهای با اهداف زیر و بر مبنای اصل ۴۴ قانون اساسی جمهوری اسلامی تشکیل گردیدند:

- ۱- واگذاری کار مردم به دست خود مردم و در حقیقت مردمی کردن امور.
- ۲- سبک شدن بارهزینه، پرسنل، توزیع و بازرگانی و ... از دوش دولت و اداره امور توسط خود مردم.
- ۳- ایجاد ارتباط بین جامعه عشایری با دولت و محو بیگانگی بین این دو.
- ۴- تأمین و توزیع احتیاجات اولیه عشایر توسط خودشان.
- ۵- مبارزه با دلالان و سلفخران و کوتاه کردن دست این غارتگران از جامعه عشایری.
- ۶- برقراری رابطه مبادله عادلانه بین عشایر و شرکتهای تعاونی عشایری.
- ۷- آموزش فنی و بالابردن سطح آگاهیهای علمی جهت افزایش تولیدات عشایری.
- ۸- کمک به تولیدات دامی و لبنی و رونق دامداری سنتی (عشایری) و صنایع دستی آنها.
- ۹- تهیه و توزیع امکانات و لوازم تولیدی.
- ۱۰- ایجاد بازار فروش برای تولیدات عشایری.
- ۱۱- کمک به خودکفائی کشور و قطع وابستگی.
- ۱۲- ایجاد تشکل در عشایر جهت تسهیل در امر خدمات فرهنگی، آموزشی و رفاهی.

تشکیلات تعاونیهای عشایری و

جایگاه قانونی آنها:

شرکتهای تعاونی عشایری که از سال ۶۱ تأسیس شدند هم اکنون طبق آخرین آمار رسمی استانها تعداد آنها به ۲۴۱ شرکت رسیده که در ۱۹ استان عشایری کشور* زیر نظر ۱۶ اتحادیه** تعاونی در حال فعالیت

هستند (جدول شماره ۱). ضمناً اتحادیه مرکزی تعاونیهای عشایری ایران در تهران وظیفه خدمات رسانی به اتحادیههای استانها را به عهده دارد.

پس از تشکیل وزارت جهاد سازندگی و الحاق سازمان امور عشایر ایران به این وزارتخانه تعاونیهای عشایری که در واقع بخشی از تعاونیهای روستایی محسوب می شدند توسط وزیر وقت کشاورزی به لحاظ تسریع در امور کلیه اختیارات و وظایف قانونی که در قانون شرکتهای تعاونی (مصوب ۱۳۵۰) و اصلاحیههای بعدی و آئین نامه مربوط به آن بر عهده وزارت تعاون و امور روستاها بود و اجرای آنها از جمله در مورد

اتحادیهها و شرکتهای تعاونی کشاورزی (عشایری)، به موجب قانون تغییر نام وزارت کشاورزی و منابع طبیعی به وزارت کشاورزی واگذار شده بود به سازمان امور عشایر ایران تفویض گردید که رأساً با مسئولیت سازمان امور عشایر نسبت به اجرای اختیارات و وظایف مذکور اقدام نمایند.

هم اکنون نیز وظیفه حمایت، هدایت و نظارت بر تعاونیهای عشایری و اتحادیههای آنها و همچنین اتحادیه مرکزی شرکتهای تعاونی عشایری ایران به عهده سازمان امور عشایر ایران است که از طریق اداره کل امور تعاونیها و ادارات کل استانها این وظیفه قانونی عملی می گردد.

پس از خرید ساختمان مرکز آموزش امور تعاونیها در مرداد ماه ۷۱، تقریباً هر ماه یک دوره آموزشی در آن برگزار شده و از استانها جهت شرکت در این دورهها، دعوت بعمل آمده است. آموزش کامپیوتر، از اولویتهای برنامه مرکز آموزش می باشد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

کارشناسان امور عشایری در حال بازدید از یک تعاونی

عملکرد تعاونیهای عشایری از بدو تأسیس تا کنون:

از میان اهداف در نظر گرفته شده برای تعاونیهای عشایری، تعاونیهای مزبور در دهه اول عمر خود عمدتاً در زمینه تهیه و توزیع کالاهای مورد نیاز خانوارهای عشایری و دام عشایر فعالیت نموده‌اند که با توجه به شرایط اقتصادی عشایر و پراکندگی این قشر از جامعه در مناطق صعب‌العبور کار کوچکی نیز نبوده است.

ولی علت اصلی رغبت عشایر برای خرید کالا از شرکتهای تعاونی عمدتاً تفاوت قیمت فاحش بین قیمت کالاهای شرکتهای تعاونی و بازار آزاد بود که این امر از دو نرخی بودن ارز و واردات کالاها با ارز ۷۰ ریالی ناشی می‌شد. با خفیف شدن اختلاف قیمت کالاهای سهمیه‌ای و یکسان شدن نسبی بهای کالاهای عرضه شده در شرکتهای تعاونی، سازمان امور عشایر تلاش کرده است تا این تعاونی‌ها را به جایگاه اصلی و پیش‌بینی شده خود سوق دهد و فعالیت این شرکتهای عمدتاً بر روی خدمات تولید (دامپروری - کشاورزی) متمرکز شود.

شرکتهای تعاونی عشایری، علاوه بر تأمین کالاهای مورد نیاز عشایر، همواره در زمینه فعالیتهای اقتصادی عشایر نیز نقش بسزایی داشته‌اند. تهیه و توزیع جو و کنسانتره، تهیه طرح پرواربندی دام و ترویج آن بین عشایر، توزیع اعتبارات از محل تبصره چهار بین اعضای شرکتهای تعاونی، خرید دام مازاد عشایر، خرید بز عشایر و صدور آن به خارج از کشور در جهت جلوگیری از تخریب مراتع، از سایر فعالیتهای عمده شرکتهای تعاونی

جدول شماره ۱ مشخصات عمومی تعاونی‌های عشایری در پایان سال ۱۳۷۱

ردیف	استان	تعداد شرکت تعاونی	تعداد فروشگاه ثابت و سیار	تعداد خانوار عضو شرکتهای	جمعیت تحت پوشش تعاونی‌ها
۱	آذربایجان شرقی	۷	۹۲	۱۳۳۰۰	۷۷۵۹۳
۲	آذربایجان غربی	۱۰	۴۸	۱۶۲۵۲	۱۰۷۵۶۳
۳	اصفهان	۹	۱۱	۴۰۰۰	۲۴۵۰۰
۴	ایلام	۱۱	۲۰	۱۱۲۳۸	۶۸۸۰۰
۵	کرمانشاهان	۱۱	۳۰	۱۰۹۰۰	۶۰۶۲۰
۶	بوشهر	۱	۱۰	۳۹۷۰	۳۲۰۰۰
۷	تهران	۷	۱۰	۱۴۹۹	۸۸۱۴
۸	چهارمحال و بختیاری	۲۴	۱۱۴	۳۱۲۱۵	۱۸۳۳۵۰
۹	خراسان	۱۷	۲۴	۱۱۵۰۰	۶۵۰۰۰
۱۰	خوزستان	۲۳	۹۶	۱۲۰۵۰	۷۲۰۰۰
۱۱	سمنان	۱۱	۱۱	۳۶۱۲	۱۸۰۶۰
۱۲	سیستان و بلوچستان	۷	۱۱۸	۱۲۳۲۴	۶۵۳۴۵
۱۳	فارس	۲۱	۶۱	۳۱۰۰۰	۱۸۹۷۵۰
۱۴	کرمان	۷	۲۴۵	۲۸۰۳۵	۱۳۱۵۹۵
۱۵	کهگیلویه و بویراحمد	۴۱	۸۴	۱۸۷۱۰	۱۱۲۲۶۰
۱۶	گنبد و گرگان	۸	۱۳	۳۱۰۰	۱۷۶۷۰
۱۷	لرستان	۲۰	۳۹	۱۲۰۰۰	۷۲۰۰۰
۱۸	مرکزی	۴	۱۵	۱۲۰۰	۷۲۰۰۰۰
۱۹	همدان	۲	۶	۱۴۵۰	۸۰۰۰
	جمع	۲۴۱	۱۰۴۷	۲۲۷۳۵۵	۱۳۲۲۱۲۰

عشایری در سالهای اخیر بوده است.

همانطور که در جدول شماره ۲ ذکر

گردیده است سهمیه اعتبارات تبصره چهار شرکتهای تعاونی عشایری از مبلغ ۴۰۰۰ میلیون ریال در سال ۶۱ به مبلغ ۲۷۰۰۰ میلیون ریال در سال ۱۳۷۲ رسیده است که نشان دهنده افزایش حدود ۸ برابر می‌باشد. لازم به ذکر است که افزایش ناگهانی این اعتبارات در سال ۷۰ به علت اضافه شدن اعتبارات سایر منابع بانکی به اعتبارات موصوف بوده است.

درصد جذب اعتبارات تبصره چهار از سال ۶۱ لغایت ۶۹ همواره بیش از ۸۰٪ بوده است، در حالیکه میزان جذب این اعتبارات در سال ۷۰ کاهش فاحشی را نشان می‌دهد. علت این موضوع عدم آشنائی کافی استانها با اعتبارات سایر منابع بانکی و همچنین

جدول شماره دو میزان تخصیص اعتبارات شرکتهای تعاونی عشایری از محل تبصره چهار بودجه کل کشور را در دوازده ساله ۱۳۶۱ لغایت ۱۳۷۲ نشان می‌دهد.

عملکرد ۱۲ ساله اعتبارات تبصره چهار:

سهمیه اعتبارات تعاونی‌های عشایری از مبلغ ۴ میلیارد ریال در سال ۶۱، به مبلغ ۲۷ میلیارد ریال در سال ۷۲ رسیده است. درصد جذب اعتبارات از سال ۶۱ لغایت ۶۹، همواره بیش از هشتاد درصد بوده است.

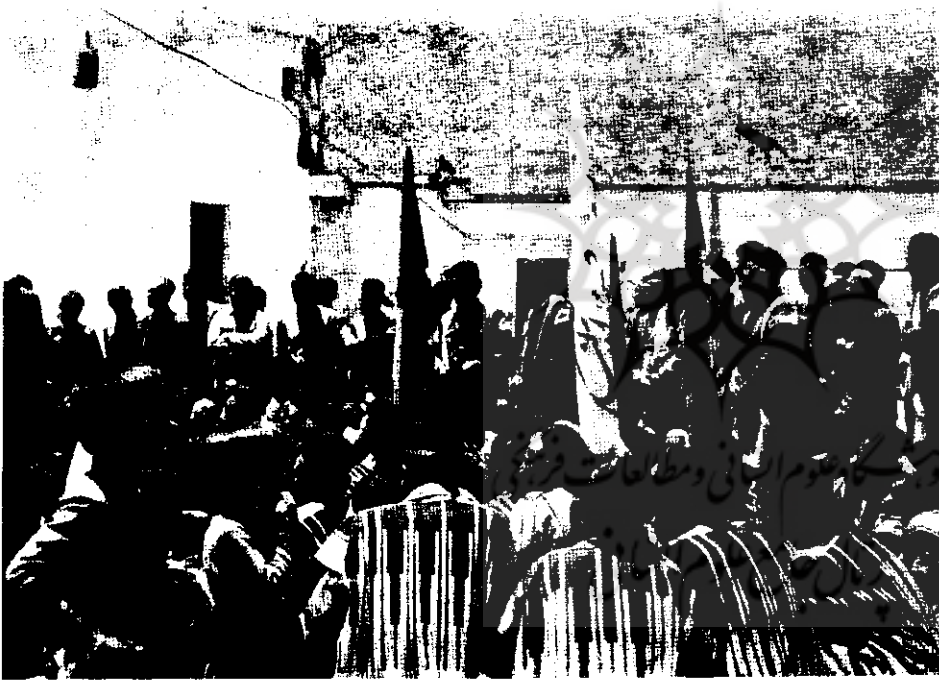
جدول شماره ۲ عملکرد اعتبارات شرکتهای تعاونی عشایری در دوازده ساله ۷۲-۱۳۶۱ (ارقام به میلیون ریال)

سال	میزان تخصیص	میزان جذب	درصد جذب
۱۳۶۱	۴۰۰۰	۳۳۳۷	۸۳/۴%
۱۳۶۲	۱۰۰۰۰	۱۰۰۰۰	۱۰۰%
۱۳۶۳	۵۰۰۰	۴۱۲۰	۸۲/۴%
۱۳۶۴	۸۰۰۰	۸۰۰۰	۱۰۰%
۱۳۶۵	۹۰۰۰	۸۹۹۳	۹۹/۹%
۱۳۶۶	۱۰۰۰۰	۹۶۹۳	۹۶/۹%
۱۳۶۷	۱۳۰۰۰	۱۱۹۲۱	۹۱/۷%
۱۳۶۸	۱۰۵۰۰	۱۰۳۸۲	۹۸/۱%
۱۳۶۹	۱۲۰۰۰	۱۰۵۷۶	۸۸/۱%
۱۳۷۰	۲۲۰۰۰	۱۴۱۵۵	۶۴/۳%
۱۳۷۱	۲۲۵۰۰	۱۹۲۸۴	۸۵/۷%
۱۳۷۲	۲۷۰۰۰	—	—

عدم پرداخت اعتبارات موصوف از طرف بانک کشاورزی اکثر استانها بوده است. در سال ۷۱ میزان جذب این اعتبارات نسبت به سال ۷۰ وضعیت بهتری یافته، لیکن رضایت بخش نمی باشد که علت آن را می توان عملکرد ضعیف استانهای بوشهر، چهارمحال و بختیاری و خوزستان را ذکر نمود.

اعتبارات تبصره چهار در سال ۱۳۷۱

بموجب تبصره چهار قانون بودجه سال ۱۳۷۱ کل کشور تا مبلغ ۲۰۰ میلیارد ریال از منابع قرض الحسنه و در صورت عدم تکاپو تا مبلغ ۳۰۰ میلیارد ریال دیگر از سایر منابع سیستم بانکی از طریق بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران در اختیار بانک کشاورزی قرار گرفت و توسط بانک مذکور در جهت اهداف بخش کشاورزی و صنایع روستایی در برنامه اول توسعه اقتصادی اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مبنی بر افزایش تولیدات بخش مزبور بعنوان سرمایه در گردش در اختیار صیادان، کشاورزان و عشایر عضو شرکتهای و اتحادیه های تعاونی روستایی، عشایری و ... قرار گرفت و از این میزان طبق پیشنهاد بانک مرکزی و تصویب هیئت محترم دولت ۱۴/۵ میلیارد ریال از محل قرض الحسنه و مبلغ ۸ میلیارد ریال از محل سایر منابع سیستم بانکی کشور در اختیار سازمان امور عشایر ایران قرار گرفت. از آنجا که اعتبارات قرض الحسنه با کار مزد بانکی اندک (۳/۵ درصد) در اختیار عشایر قرار می گیرد، بدیهی است تقاضا جهت دریافت این اعتبارات بسیار بیشتر از اعتبارات سایر منابع بانکی که کار مزد بانکی آن در حدود ۱۰ درصد است، می باشد. از اینرو اعتبارات قرض الحسنه سال ۱۳۷۱ براساس ضریب جمعیتی (اعضای شرکتهای تعاونی تحت پوشش) و عملکرد سنوات قبل بین استانهای عشایری تقسیم گردید و در توزیع اعتبارات گروه دوم میزان درخواست استانها نیز مدنظر قرار داده شد.

عملکرد اعتبارات قرض الحسنه استانها در سال ۷۱:

عملکرد اعتبارات قرض الحسنه استانها در سال ۷۱ در مقایسه با سال ۱۳۷۰ وضعیت بهتری را نشان می دهد. زیرا درصد جذب این اعتبارات در سال ۷۰ از ۷۷/۹ درصد تجاوز نمی کرد در حالیکه نسبت اعتبارات جذب شده

قرض الحسنه در سال ۷۱ به ۸۸/۳ درصد می رسد.

همانطور که در جدول شماره ۳ آورده شده است، در سال ۷۱، استانهای آذربایجان شرقی، آذربایجان غربی، ایلام، کرمانشاهان، تهران، سمنان، فارس، کرمان، گنبد و گرگان، لرستان، مرکزی و همدان با جذب ۱۰۰٪ این اعتبارات بهترین عملکرد را از نظر میزان

عملکرد اعتبارات سایر منابع بانکی استانها در سال ۷۱:

این اعتبارات در سال ۷۱ به ۸۱ درصد رسید که نشان دهنده عملکرد مثبت استانها نسبت به سال قبل را نشان می‌دهد.

همانطور که در جدول شماره ۴ آورده شده است، استانهای آذربایجان شرقی، آذربایجان غربی، اصفهان، ایلام، کرمانشاهان، تهران، خراسان، کرمان (۹۹/۲٪) گنبد و گرگان، لرستان، مرکزی و همدان با جذب ۱۰۰ درصد این اعتبارات عملکرد خوبی داشته‌اند.

بلعکس استانهای بوشهر با صفر درصد جذب، چهارمحال و بختیاری با ۲۵ درصد جذب و کهگیلویه و بویراحمد با ۵۷/۱ درصد ضعیف‌ترین عملکرد را در بین ۱۹ استان عشایری داشته‌اند.

آموزش تعاون:

طبق برنامه تنظیم شده در اول سال ۱۳۷۱ قرار بود دوره‌هایی که امکان برگزاری آن در استان فراهم باشد برگزار و بقیه دوره‌ها بصورت متمرکز در تهران (مرکز آموزش عالی امام خمینی (ره)) برگزار گردد و بهمین منوال اولین دوره حسابداری یک در استان سمنان برگزار گردید پس از خرید ساختمان واحد آموزش امور تعاونها و تجهیز آن در مورخه ۷/۵/۷۱ اولین دوره آموزشی در ساختمان مرکز آموزش امور تعاونها تشکیل گردید و پس از آن تقریباً هر ماه یک دوره آموزش برگزار شده و از استانها جهت شرکت در این دوره‌ها دعوت بعمل آمده است.

در طی سال جاری این مرکز تلاش نموده است تا آموزش را به طریقه سمعی و بصری برای کلیه پرسنل ارائه نماید.

که در این زمینه با مرکز آموزش مدیریت دولتی، دانشکده علوم اداری دانشگاه تهران، دانشگاه علامه طباطبائی مذاکراتی انجام شده و قرار است در آینده نزدیک اولین جلسه آن شروع شود.

آموزش کامپیوتر نیز از اولیتهای برنامه مرکز آموزش می‌باشد که کامپیوتری شدن اطلاعات حسابداری و مالی سیستمها خود

جذب در بین ۱۹ استان عشایری داشته‌اند و استان سیستان و بلوچستان کلیه اعتبارات خود را در موعد مقرر برگشت داد. استانهای چهارمحال و بختیاری با ۴۲/۴ درصد و استان بوشهر با صفر درصد جذب این اعتبارات ضعیف‌ترین عملکرد را در بین استانها داشته‌اند. سایر استانها نیز عملکرد متوسط یا نسبتاً خوبی (بیش از ۹۰٪) داشته‌اند.

از دیدگاه کارشناسان امور تعاونیهای سازمان استان خراسان با کمترین میزان بدهکاری اعضاء به شرکتها بهترین عملکرد را در توزیع و جمع‌آوری استانها داشته است.

جدول شماره ۳ عملکرد اعتبارات تبصره چهار (قرض الحسنه) سال ۱۳۷۱

ردیف	استان	میزان اعتبار تخصیصی	میزان اعتبار جذب شده	% اختصاصی داده شده	% جذب شده
۱	آذربایجان شرقی	۱۱۰۰	۱۱۰۰	۷/۵۹	۱۰۰
۲	آذربایجان غربی	۱۰۵۰	۱۰۵۰	۷/۲۴	۱۰۰
۳	اصفهان	۳۲۰	۲۸۰	۲/۲۱	۸۷/۵
۴	ایلام	۸۰۰	۸۰۰	۵/۵۲	۱۰۰
۵	کرمانشاهان	۷۳۰	۷۳۰	۵/۰۳	۱۰۰
۶	بوشهر	۳۵۰	۱	۲/۴۱	-
۷	تهران	۱۸۰	۱۸۰	۱/۲۴	۱۰۰
۸	چهارمحال و بختیاری	۱۶۵۰	۷۰۰	۱۱/۳۸	۴۲/۴
۹	خراسان	۹۵۰	۸۹۹	۶/۵۵	۹۴/۶
۱۰	خوزستان	۹۰۰	۸۸۰	۶/۲۱	۹۷/۸
۱۱	سمنان	۳۵۰	۳۵۰	۲/۴۱	۱۰۰
۱۲	سیستان و بلوچستان	-	۲	-	-
۱۳	فارس	۲۲۰۰	۲۲۰۰	۱۵/۱۷	۱۰۰
۱۴	کرمان	۱۴۰۰	۱۴۰۰	۹/۶۶	۱۰۰
۱۵	کهگیلویه و بویراحمد	۱۱۰۰	۸۱۰	۷/۵۹	۷۳/۶
۱۶	گنبد و گرگان	۱۹۰	۱۹۰	۱/۳۱	۱۰۰
۱۷	لرستان	۹۰۰	۹۰۰	۶/۲۱	۱۰۰
۱۸	مرکزی	۱۵۰	۱۵۰	۱/۰۳	۱۰۰
۱۹	همدان	۱۸۰	۱۸۰	۱/۲۴	۱۰۰
	جمع	۱۴۵۰۰	۱۲۷۹۹	۱۰۰	۸۸/۳

۱- استان موفق به جذب اعتبارات نشد.

۲- سهمیه تخصیصی برگشت داده شد

ردیف	استان	میزان اعتبار تخصیصی	میزان اعتبار جذب شده	% اختصاص داده شده	% جذب شده
۱	آذربایجان شرقی	۷۰۰	۷۰۰	۸/۷۵	۱۰۰
۲	آذربایجان غربی	۶۰۰	۶۰۰	۷/۵۰	۱۰۰
۳	اصفهان	۲۰۰	۲۰۰	۲/۵۰	۱۰۰
۴	ایلام	۴۵۰	۴۵۰	۵/۶۲	۱۰۰
۵	کرمانشاهان	۴۰۰	۴۰۰	۵/۰۰	۱۰۰
۶	بوشهر	۲۵۰	۱	۳/۱۲	-
۷	تهران	۱۰۰	۱۰۰	۱/۲۵	۱۰۰
۸	چهارمحال و بختیاری	۴۰۰	۱۰۰	۵/۰۰	۲۵
۹	خراسان	۵۰۰	۵۰۰	۶/۲۵	۱۰۰
۱۰	خوزستان	۵۰۰	۲	۶/۲۵	-
۱۱	سمنان	۱۸۰	۱۷۱/۸	۲/۲۵	۹۵/۴
۱۲	سیستان و بلوچستان	-	۳	-	-
۱۳	فارس	۱۲۰۰	۱۰۵۰	۱۵/۰۰	۸۷/۵
۱۴	کرمان	۹۵۰	۹۴۲/۹	۱۱/۸۸	۹۹/۲
۱۵	کهگیلویه و بویراحمد	۷۰۰	۴۰۰	۸/۷۵	۵۷/۱
۱۶	گنبد و گرگان	۱۵۰	۱۵۰	۱/۸۸	۱۰۰
۱۷	لرستان	۶۰۰	۶۰۰	۷/۵۰	۱۰۰
۱۸	مرکزی	۵۰	۵۰	۰/۶۳	۱۰۰
۱۹	همدان	۷۰	۷۰	۰/۸۷	۱۰۰
	جمع	۸۰۰۰	۶۴۸۴/۷	۱۰۰	۸۱

۱ و ۲ - استان موفق به جذب اعتبار نشد.

۳ - استان متقاضی اعتبارات نبود.

مهمترین ویژگی در بخش صنایع دستی عشایری، تولید برای مصرف است که البته ضروری است این فعالیت با خارج شدن از چرخه خود مصرفی، به منبع درآمدی برای عشایر تبدیل شود.

۲ - بررسی امکانات بالقوه هر منطقه با توجه به

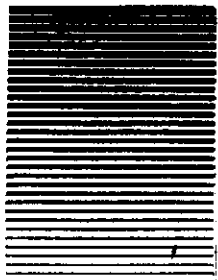
ساختار اجتماعی، اقتصادی آن.

۳ - مکاتبات در خصوص دریافت اطلاعات از

استانها.

۴ - ارائه رهنمود به ادارات تابعه جهت تهیه و

ارسال طرحهای اجرایی توسعه.

در مجموع این دوره‌ها ۱۵۷ نفر شرکت کردند که ۱۲۸ نفر موفق به اخذ نمره قبولی شد و گواهینامه پایان دوره دریافت نمودند. برای اجرای کل دوره‌ها ۷۵۰۰۰۰۰ ریال هزینه گردید.

عملکرد واحد صنایع دستی امور تعاونیها:

از آنجا که زندگی کوچ‌نشینی شرایط خاصی را برای امرار معاش جامعه عشایری فراهم نموده است و اتکاء اصلی معیشتی آنان را در محور دام استوار ساخته لذا عشایر از امکانات بالقوه و بالفعل زیادی جهت فعالیتهای جنبی را دارا می‌باشند که در میان آنان فعالیت در بخش صنایع دستی از اولویت خاصی برخوردار است. هرچند الگوی تولید در طوایف مختلف متفاوت می‌نماید اما دارای نکات اشتراک بسیاری با یکدیگر می‌باشند. و مهمترین خصوصیت ویژه در بخش صنایع دستی تولید برای مصرف است که البته ضروریست این فعالیت از چرخه خود مصرفی خارج شده تا بتواند منبع در آمدی برایشان باشد و با کسب درآمد بیشتر سطح زندگی خویش را ارتقاء بخشند.

لذا در همین راستا واحد امور تعاونیها در بخش صنایع دستی اقدام به برنامه‌ریزیهایی نموده تا بتواند این بخش را هرچه بیشتر فعال نموده و در حفظ و بقاء و توسعه و ترویج آن بکوشد. در این رهگذر اقدامات زیر انجام شده است.

۱ - بررسی وضعیت صنایع دستی عشایری در مناطق مختلف کشور.

* استانهای زنجان، یزد، کردستان، گیلان و هرمزگان فاقد عشایر کوچ‌رو می‌باشند، ضمناً استان اردبیل در نظر گرفته نشده است.

* استانهای مرکزی، همدان و بوشهر اتحادیه شرکتهای تعاونی عشایری ندارند.